

UNITÁRIUS ÉLET

VIII. ÉVFOLYAM 2. SZÁM

1954. JUNIUS HÓ

Béketörekvések

A világ figyelme ma Genf városa felé irányul, ahol az emberiség legjobbjai hetek óta vívják nemes harcukat a béke megvédése érdekében, a háború kiszélesítése ellen. Küzdelmüket az a hit vezeti, hogy nincsen olyan ellentét a világ népei között, melyet kölcsönös megértésre való törekvéssel megoldani nem lehetne. A fegyverek erejével szemben a világ népeinek békevágya áll, mely az élet természetes ösztönéből fakad és amely így a végén is diadalmaskodni fog.

A világ népeinek ezt a nemes életösztönét a Béke-Világtanács szervezte meg, amely ugyancsak a közelmúlt napokban ülésezett Berlinben és hozott történelmi jelentőségű határozatokat a háború megakadályozása érdekében. A Béke-Világtanácsa az emberiség legnagyobb társadalmi szervezete, mely a világ népeit a történelem folyamán valaha is egy közösségbe hozta. Azt lehet mondani, hogy ennek a világszervezetnek öntudatosan, vagy öntudatlanul természetes életösztönétől vezetettve tagja minden ép erkölcsű ember, aki tudja, hogy az emberhez méltó természetes életforma a békés építő munka és nem a háború.

Ebben a lelki keretben tartotta meg III. Kongresszusát Budapesten az M. D. P. is, dokumentálván azt a tényt, hogy a háború gondolatát a magyar nép is elveti — s bár hazáját megvédeni minden erővel kész, — békét akar s békés termelő munkával kívánja jólétét tovább fejleszteni.

A magyar nép nagy családjának mi unitáriusok is megbecsült tagjai vagyunk. A megbecsülést annak köszönhetjük, hogy őseink példáját követve mindig a békés építő munka és az emberi haladás ügyét kívántuk szolgálni. Cs. G.

„Emberek idézik elő a háborút, emberek meg is akadályozhatják. Ezt azonban nem érhetik el a háború egyszerű elintézésével. Mi keresztények tudjuk, hogy a háborúk akkor tűnhetnek el a földről, ha megszűnnek az ellenségeskedés valódi okai, amelyek emberi szívben és az embereknek egymáshoz való viszonyában gyökereznek. Ezért tehát a kereszténység egész ténykedése lényegében az emberi szív átnevelésére kell, hogy irányuljon.” (Nyikoláj metropolita debreceni díszdoktori értekezéséből.)

ÁHITAT

Ima: Edes jó Atyánk! segíts meg minket, hogy lehesünk jó emberek, hűséges és becsületes sáfárai a reánk bízottaknak. Segíts, hogy szívünket és lelkünket tiszta érzések, elménket tiszta gondolatok töltsék el, hogy az a munka, amelyet elvégezzünk, az a hivatás, amelyet betöltünk, mindig jó legyen, igaz és szép legyen. Amen.

„Boldogok a szelídek: mert ők örökségül bírják a földet” (Máté ev. 5 r. 5 v.)

Egy ismerősömnek alaposan összegyűlt a munkája, — nem azért, mert elhanyagolta dolgait, hanem mert így hozta az élet sora. Elő szokott fordulni. Nem csüggedt el, nem jajveszékelt, még nem is panaszkodott, hanem lelkiismeretesen és becsületesen hozzálátott elvégezni azt. Mindezt látták munkatársai is s egyszer csak azt veszi észre, a mi ismerősünk, hogy ez is, az is segítségére siet; az egyik jó tanáccsal, a másik kezelhető módon, a harmadik, negyedik szintén valami hasonlóval. Mikor aztán két-három napi lelkiismeretes és megfeszített munkával túl volt a nehezén, felsóhajtott: Istenem, Istenem! mennyi jó ember van a világon! S ennek az általa ismert sok jó embernek gondolatban végig simogatta arcát, mindenkire volt egy-két kedves szava, megjegyzése. Mikor aztán este nyugovóra tért, elrebegett egy nagyon halk imádságot, melyben hálát adott az Istennek ezért a szép, ezért a jó és boldog életért, amelyben érdemes dolgozni. Nem aludt azonban el mindjárt, tovább fűzte gondolatait, mert olyan természetű ember volt, aki nemcsak egy-két nap eseményeit szokta felmérni, hanem egy kicsit szeretett mindig összefüggésekben, nagyobb távlatokban is gondolkodni és látni. Aminő így szemlélődik, eszébe jut, hogy ugyanezek a jó emberek, akik az elmúlt napokban annyi jóval és segítő készséggel voltak irányában, nem is olyan régen annyi, de annyi keserűséget okoztak neki: ha valamit kérdezett, kedvetlenül és vállvonogatva vetették oda neki, hogy „mindenki végezze el a maga dolgát”, „ne zavarjuk egymást”. S most megint felsóhajtott a mi ismerősünk: Istenem, Istenem, bizony sokszor olyan gyarlók az emberek. S csak úgy peregték egymásután a lelkében nyomot hagyott emlékképek: ebben a családban nem értik meg egymást a házastársak, abban a családban engedetlenek a gyermekek s türelmetlenek a szülők; ebben a műhelyben csak a maga hasznát nézi mindenki, abban pedig nemtörődomség kapott lábra.

Kedves Unitárius testvéreim! azért van ez így, azért nem jó mindig az ember, mert a mi teremő Istenünk által nekünk adott jó lelkünkbe — amely a nagy isteni lélekhez képest bizony még kicsi és erőtlen, de jó és nem rossz — meg gondolatlanul és felelőtlenül belekeverjük a gyarlóságot. Arra kell törekednünk ezért, hogy lelkünk gyarló indulatait és szenvedélyeit megzabolázzuk. Rendkívül fontos ez! Istenem, mennyire

fontos! Ha lelkünkben helyet kap az önzés, a káröröm, az örökös megszólás, a pillanatnyi hazsonért való hazudozás, a lustaság, a felelőtlen-ség s ember és Isten iránti tiszteletlenség, akkor mi történik? Az, hogy ezek fognak minket irányítani s halmozzuk egymásra a rosszat s értékelenné válik emberségünk. Ellenben akit nem ezek a gyarló lelki indulatok vezetnek, vagy aki nem arra kell fordítsa minden erőfeszítését, hogy ezeket önmagában legyőzze, az magabiztosan, boldogan és lelkiismeretesen végzi jól megértett emberi hivatását. Valóban: „Boldogok a szelídek: mert ők örökségül birják a földet” — Ez az egyszerű, de mély értelmű evangéliumi szellem, igaz keresztény tanítás átsugárzik a mi unitárius lelkünkön s ennél fogva tudjuk, hogy becsületesen, lelkiismeretesen és boldogan kell munkálkodnunk; szántanunk, vetnünk, szorgoskodnunk a magyar mezőkön, a mindennapi kenyérért s életünk minden más területén, hogy legyen mivel ruházkodjunk, legyen hol lakjunk s hogy legyen világosságot derítő, fényt sugárzó szellemi életünk. Ha így cselekszünk, bizony önmagunk boldogságát munkáljuk s Istennek tetsző dolgot cselekszünk!

Amen.

Bencze Márton

Lelkészi napok Budapesten

Vidéki és budapesti lelkészeink április 21–26 napjain összejültek Budapesten, hogy unitárius egyházunk mai életének legfőbb kérdéseit egymás között megbeszéljék. Nagyon termékeny napok voltak ezek. Elméleti és gyakorlati egyházi szolgálatunk tudományos színvonalon történt megvitatása sok kérdésben tisztázta, előbbre vitte azt a nemes munkát, melyet lelkészeink végeznek. Csak egy néhány szönyegre és megvitatásra került problémát említünk meg e helyen; de már ebből is meglátszik e napok termékeny volta.

Ilyenek: gyülekezeteink lelki és anyagi építése, fejlesztése; szószéki szolgálatunk időszerű, népünk jólétét előbbresegítő problémái, feladatai; unitárius teológiai irodalmunk — magyar, német, angol, francia nyelvű — legújabb termései; határainkon túl élő unitárius testvéreink élete és munkája; a folyó évi Dávid Ferenc emlék-év fokozottabb szolgálata; népünk és anyaszentegyházunk életének megmaradását és virágzását biztosító béke cselekvő munkálása stb. Ezeket a megbeszéléseken kívül egy alkalommal presbiteri evangélizáción, két alkalommal pedig gyülekezeti napon — Budapesten és Pestszentlőrincen — vettek részt lelkészeink, melyeken a szolgálatot vidéki lelkészeink látták el. A lelkeszi napok keretében került megrendezésre a cseh-magyar egyházzenei hanglemez hangverseny, mely a maga művészi értékén túlmenően nagymértékben szolgált a két szomszéd nép testvéri egymásmellett élésének elmélyítését. Jóleső érzés volt együtt lenni. Hisszük, hogy termékenyítő hatása gyülekezeteink életében meg fog mutatkozni. B.

Dr. Csiki Gábor püspöki helynök május hó folyamán polgárdi, füzesgyarmati, debreceni, Dunatizsákózi és pezsztentlőrinci egyházközségekben megtartotta a szokásos évi Esperesi Vizsgálószéket. — A polgárdi gyülekezetben Pethő István egyházköri főjegyző társaságában látogatott el a püspöki helynök, akit a gyülekezetekben a nagyszámban megjelent hívek meleg fogadtatásban részesítettek. Debrecenben dr. Imreh Dénes főgondnok és Szász János lelkész társaságában látogatást tett a püspöki helynök Péter János tiszavideki ref. püspöknél is, akivel hosszabb ideig igen szívélyes hangú beszélgetést folytattak.

Jókai és az unitáriusok

Jókai Mór halhatatlan szelleme előtt hódolt a magyar nép az elmúlt hetekben, a nagy író halálának 50. évfordulója alkalmából. — Ezzel kapcsolatban nem lesz érdektelen felújítani Jókainak az unitárius vallásra vonatkozó megállapításait.

Jókai két évvel halála előtt feleségével együtt résztvett Mátyás király kolozsvári szobrának leleplezési ünnepélyén. Az ünnepélyek sorát az Erdélyi Irodalmi Társaság nyitotta meg, amely 1902 okt. 11-én az unitárius kollégium dísztermében tartotta díszülését. Dr. Gál Kelemen, a kollégium akkori igazgatója üdvözölte Jókait.

„Templomban vagyunk — mondotta válaszában Jókai. — itt az iskola falai között. — Én úgyis mint költő, mint politikus és hazafi mindig hirdetője voltam a szabadságnak, amely a művelődés terjesztésével, a hazaszeretettel és istentisztelettel párosul. — Ebben a törekvésben legközelebb áll szívemhez az unitárius vallásfelekezeti, mert ez a vallás tartja leginkább tiszteletben a lelkiismereti szabadságot és mindig előljárt a hazafiságban. Ez az egyház majdnem a legszegényebb valamenynyi között, mégis a legszebb tanítézetet tartja fenn a városban, s ezzel példát mutat, mely úton kell haladnia minden egyháznak.”

Jókai 1853-ban látogatta meg először Erdélyt. Harmadízben 1876-ban érkezett Kolozsvárra, akkor járt Torockón is. Ez az út tulajdonképpen tanulmányút volt az „Egy az Isten” c. regényéhez, akkor „vett mértéket az unitárius atyafiakról”, — amint azt költői Teleki Sándor grófhhoz intézett levelében Jókai írta. Borév határán túl rókaprém mentébe öltözött lovasbandérium, majd egy nagyobb küldöttség üdvözölte Jókait. A küldöttség élén néhai Zsakó István, akkor gyulafehérvári törvényszéki bíró (dr. Zsakó István és dr. Zsakó Gyula afiai édesapja) köszöntötte a bányaváros nevében a nagy író. — Az „Egy az Isten” inspirálásában igen nagy része volt különben Kővári László nagynevű unitárius történetírónak, aki Jókainak erdélyi körútján hűséges utitársa volt.

(Az unitárius templomi szertartás leírása az „Egy az Isten” c. regényéből.)

„Egyszerű fehérboltozatú ház ez. Se Rafael, se Canova keze nem fáradt abban, hogy láthatóvá tegye benne az Istent. Nincs benne oltár, A pap nem ölt aranyos ruhát. Olyan egyszerű ember ő is, mint a többi. Amit beszél, az nem szól fölfelé az angyaloknak, csak lefelé az embereknek. Mikor megáld, nincs nála a pásztorbot, se halászgűrű, olyan szegény ő is, mint amilyen szegények azok, akiket áldásával elbocsájtott.”

Adorján Manassé alakjának jellegzetes vonásait egyébként Jókai id. Zsakó István (Zsakó István és Gyula afiainak nagyatyja) Torockó egykori városbírájának. 1848-as nemzetőrszázadosnak nemes alakjához fűződő történelmi hagyományok felhasználásával rajzolta meg, aki elévülhetetlen érdemeket szerzett abban, hogy Torockó az 1848-as események forgatagában különösebb megpróbáltatásokat nem szenvedett.

A Magyar Tudományos Akadémia irodalomtörténeti állandó bizottsága folyóiratában, az „Irodalomtörténeti Közleményekben” (1953. LVII. évf. 1-4. szám 205. lap) Jenei Ferenc, a győri papnevelőintézet könyvtárosa, több oldalra terjedő cikket írt „Dávid Ferenc és Heltai Gáspár ismeretlen munkái” címen arról az öt munkából való közel ötven korrektúra ivnyi anyagról, amit ő az említett papnevelőintézeti könyvtáblákba ragasztva talált. Zs. Gy.

Szemelvények

Dávid Ferenc írásaiból

„Isten felől még sok igazság van elterjedve, mi a világnak predikálni kell. Erőlködjék az ellenfél, támadjon mind inkább az ellen, tegyen kifogásokat, hogy az igazság inkább fényeskedjék s a világosság jobban terjedjen.” (Az egy Atya istennek c. könyv előszavából.)

„A vétkek ellen erénnyel kell küzdeni, s a rosszat ellenkező szerekkel gyógyítani, hogy a tudomány üzze el a tudatlanságot, a méltatlanságot múlja felül a béketűrés, a kevélységnek álljon elene a szerénység, a rösttség ellenébe állíttassék a munkásság, a kegyetlenséggel harcoljon a kegyelmesség, a tettetést győzze le őszinte s Isten előtt magát tettleg bebizonyító vallásos érzelem és tiszta lélek, mely Istennek tetszeni buzgón igyekezzék.” „Aki szereti Istent, engedelmes a polgári hatalom iránt is.” „Aki hamar ítél, hamar is csalódik.” (Krisztus országáról c. könyvből.)

„Krisztus országának igaz tagjai megismertettek arról, ha hiszik az egy igaz Istent, ha elméjük és erkölcsük megújulása által újonnan születnek, ha hitben és reményben járnak Isten és emberek előtt, ha az élet kereszteit béketűróen viselik, ha buzgók az imádkozásban, ha a szegényekről nem feledkeznek meg s Isten egyháza ügyét előmozdítják, ha hitvallásuknak megfelelően s mások ügyeibe nem avatkoznak, hitükről számolni mindig készek, senkit nem bántalmaznak, nem gyűlölködnek, nem irigykednek, nem kevélykednek és nem bosszúállók, ha az árvák és özvegyek ügyét felveszik s személyválogatás nélkül mindennek igazságot szolgáltatnak, ha irgalmasak, szelídek, békeszeretők, ha a polgári hatalom iránt engedelmesek, nem röstök, serényen és híven munkálkodnak.” (Krisztus országáról c. első könyvből.)

„Aki nem szeret, nem hisz. A lélek a hit szerzője. Szeretet szül szeretetet. A szeretet szélesebben kiárad, mint a hit. A hit csak szemlélet, a szeretet tevés. A hit csak Istent illeti, a szeretet Istent és emberbarátokat. A szeretet megeleveníti a hitet. Felségesebb szeretni, mint hinni. A hit elkezd a jót, a szeretet elvégzi. A szeretet Isten s az Isten szeretet. Nagyobb ismeret kell ahhoz, hogy Krisztust szeressük, minthogy higgyünk benne.

A szeretet természete, hogy belső meggyílik neked. Nézd és szeresd őt, Krisztust, aki ilyennek mutatta magát, hogy szeretheted, mint atyádfiát, mint szószólót Isten előtt.” (Krisztus országáról c. könyv VII. fejezet). „Kész vagyok az általam vallott igazságért mindent elszenvetni, de nézeteimhez makacsul nem ragaszkodom, s ha valaki a szentírás fundamentumából helyesebbre tanít, szívesen engedek.” (1579 őrizetbe vétele előtt tett vallomásból.)

Pethő István

Budapesti gyülekezetünkben az idén 25 ifjú konfirmált. A konfirmáció alkalmával R. Filep Imre lelkész prédikált, Pethő István egyházköri főjegyző mondotta az urvaesorai ágendát. A megható templomi ünnepély során dr. Csiki Gábor püspöki helynök főpásztori áldásban részesítette a konfirmált ifjakat. Az egyházközség nevében Ferencz József gondnok üdvözölte a gyülekezet legifjabb tagjait.

Tamási Áron, Kossuth díjas írónk, Kossuth díjjal jutalmazott „Hazai Tükör” című művéből olvasott fel egy részletet budapesti gyülekezetünk egyik utóbbi összejövételén. A nagy tetszéssel fogadott fejezet többek között Berde Mózsa történelmi alakját is feleleveníti.

A Kereszténység és az új helyzet

— E. G. Lee könyve —

E. G. Lee az angol unitáriusok hetilapjának, az „Inquirer”-nek a szerkesztője. Az Inquirer ma Anglia legrégebb idő óta megjelenő protestáns (nem anglikán) folyóirata.

Lee az első háborút a fronton, mint katona élte át, a másodikat a támadásoknak kitett Londonban. Az első háború után végzi el teológiai tanulmányait. Oxfordban szerzett unitárius lelkészi oklevelet. Több évi lelképásztorkodás után már több, mint egy évtizede szerkeszti az Inquirer-t, melynek olvasótáborát azóta jelentősen megnövekedett. Tagja az angol unitáriusok egyházi tanácsának, haladó szellemű, gondolkodó és író, az angol munkásérdek egyik közéleti képviselője, aki számos társadalmi mozgalomban is előkelő szerepet tölt be.

Az idei évben részt vett az amerikai unitáriusok májusi nagygyűlésén és azután hosszabb előadókörútra indul.

Új könyve „Christianity and the New Situation” a londoni George Allen & Unwin kiadónál jelent meg, ami már önmagában is rangot jelent Angliában.

Lapunk terjedelme nem engedi meg e mű részletes méltatását, de egyes gondolatainak ismeretelésére még visszatérünk. Néhány fejezete cím közlésével kívánjuk most csak érzékeltetni ezt az érdekes és újszerű könyvet: „A keresztény és nem keresztény társadalmak”, „A történelmi események jelentősége”, „Kultúra és Valóság”, „A történelem Jézusa”, „A szimbólumok átalakítása”, „Az ember természete”.

A munkát Istenbe vetett mély hit, és a valóság alapos ismerete jellemzi. *Ferencz József*

Üzenet az 1954 évi nemzetközi vasárnapra

Részlet Percival F. Brundage, az unitárius Világszövetség amerikai elnökének írásából.

A mi Urunk 1954. esztendejében örvendeznünk kell, mert úgy látszik, hogy most szerte a világon kevesebb nyílt konfliktus van, mint 1939 óta bármikor. Mindezekért hálásak lehetünk, de a béke fenntartása és elterjedése a legnagyobb türelmet, kölcsönös megértést és nemzetközi jóakaratot kívánja meg.

Ezen a nemzetközi vasárnapon a mi üzenetünk az egyházakhoz az, hogy a világnak szüksége van a türelem megértésére és gyakorlására. Az összes vallások nagy prófétái kifejezték ezt a gondolatot, de legszebben és legszélesebben Jézus fogalmazta meg, amikor így szólt „Amit akartok azért, hogy az emberek ti veletek cselekedjenek, mindazt ti is úgy cselekedjétek azokkal.”

(Fordította *Ferencz József*)

A szabadelvű keresztények nemzetközi társulata a legutóbbi közgyűlésén úgy határozott, hogy háromévenként tart kongresszust. A legutóbbi kongresszust 1952-ben tartották Oxfordban. Így tehát a legközelebbire 1955. évben kerül sor. A kongresszus székhelyét később fogják meghatározni. A végrehajtó bizottság az idei nyár folyamán a hollandiai Hilversumban tart ülést.

H Í R E K

Az Allami Egyházügyi Hivatal elnökségével egyházunk vezetősége hosszabb ideig tárgyalásokat folytatott az állammal kötött egyezményből folyó pénzügyi kérdésekkel kapcsolatban. Az egyezmény szerint ugyanis f. évi január 1-én az állam részéről eddig élvezett anyagi juttatások 25 %-os csökkentésére került volna sor. Kormányunknak, elsősorban pedig Horváth Jánosnak, az Allami Egyházügyi Hivatal elnökének és Veres Pál alosztályvezetőnek egyházunkkal szemben tanúsított rendkívüli megértése és jóindulatú segítő készsége lehetővé tette, hogy egyházunk továbbra is ugyanazokban a személyi és dologi juttatásokban részesüljön, mint ahogy azt az állammal kötött egyezmény annakidején megállapította.

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa az Allami Egyházügyi Hivatalnál végzett munkásságuk elismerésül Miklós Imre osztályvezetőnek a „Munka Erdemrend”, — Kalas László főelőadónak a „Munka Erdemérem” kitüntetését adományozta. Örömmel gratulálunk.

10 éves fennállását ünnepelte a Duna-Tiszaközi Szórványegyházközségünk március 28-án Rákospalotán, gyülekezeti evangélikáció keretében. — Bence Márton, a jubiláló gyülekezet lelkésze evangélikált, majd Buzogány Lajos gondnok üdvözölte meleg szavakkal az egybegyűlteket. Dr. Csiki Gábor püspöki helynök emelkedett hangú beszéde és főpásztori áldása után Pethő István egyházköri főjegyző a gyülekezetek, Győrfi István lelkész a budapesti egyházközség, Huszti János lelkész pedig a pestszentlőrinci egyházközség üdvözlését tolmácsolta. Az üdvözlésekre Bence Márton válaszolt. — A gyülekezet szép számban megjelent tagjai azután szeretetvendégségen vettek részt. — Az ünneplő gyülekezetet és érdemes fiatal lelkészét mi is szeretettel köszöntjük, és további eredményes munkát kívánunk.

Pestszentlőrinci gyülekezetünkben 18 ifjú konfirmált. Az előkészítést Huszti János lelkész végezte, dr. Csiki Gábor püspöki helynök prédikált, aki a konfirmált ifjakat meg is áldotta.

HALOTTAINK

László Gergely ny. főszámvevő, — Dimény Mózesné néhai Dimény Mózes egyházköri egykori érdemes felügyelő gondnokának özvegye, — Nemes Nagy Sándor Duna-Tiszaközi Szórványegyházközségünk volt buzgó gondnoka, — Rigó Ferenc, Bölöni Béla alezredes Néphadseregünk kiváló képességű tagja Budapesten, Dancs Zoltán Sashalmon, ifj. Rázmány András Rákoshelyen elhunytak. Áldás emlékükre.

Dr. Ferencz Aron kolozsvári ny. egyetemi tanár, volt egyházi tanácsos Újpesten meghalt. A tudományok szorgalmas művelője, egyházának és székely fájának hűséges fia volt, aki halkszavú, szerény egyéniségével, szívjóságával mindenütt csak barátokat szerzett. — Ferencz József erdélyi egyházunk kolozsvári főgondnoka nagybátyját gyászolja az elhunytban.

Pályázat

Az Egyházköri Tanács pályázatot hirdet egy hosszabb és rövidebb tanulmány megírására. A hosszabb tanulmány (8—10 sűrű gépelt oldal) Dávid Ferenc értékét méltassa, a rövidebb tanulmány (2—3 sűrű gépelt oldal) Dávid Ferenczel kapcsolatos önálló kutatás eredményét tartalmazza. Ugyancsak pályázatot hirdet a Tanács egy ima és egy egyházi beszéd megírására, amely a Dávid Ferenc emlék istentiszteleten mondandó el. A négy dolgozat pályadíj összege 1000 Ft, amely

4 UNITARIUS ÉLET

összeg a bíráló bizottság véleménye alapján a beérkezett dolgozatok között megfelelő arány szerint fog megosztatni. A jelírt tanulmányokat, illetőleg egyházi beszédet és imát 1954. szeptember 1-ig kell beküldeni az Egyházköri Tanács központi irodájába, IX., Hőgyes Endre-u. 3. sz.

ERDÉLYI POSTA

Erdélyi egyházunkban több lelkészváltás történt. Ennek során Mátyás György Kökösbé, Lukácsi Mózes Csekefalvára, Péter József Szentmiklósról, Nagy Ferenc Segesvárra, ifj. Bárány József Recsenyédre, Sándor Bálint Jánosfalvára, Gál Jenő Csókfalvára, Rostás Dénes Alsó-Felső Szentmihályra, Benczédi Domokos Bölönbe, Májai Endre Torockóra, Bedő Béla Datkra, Szabó Dezső Nagyajtára, ifj. Kiss Jenő Fogarasba került. Nyugállományba helyezték: Tar Géza, Szén Mihály, Kiss Sándor lelkészeket.

Az Udvarhelyi Egyházköri szöszéki munkaközösség működik, amelynek Kelemen Imre oklándi lelkész a vezetője.

A derzsi unitárius templomot mint műemléket a román állam anyagi segítségével megjavítják.

A homoródujfalui templomot fennállásának 150 éves fordulójára alkalmasból rendbehozták, templomát szönyegekkel látták el.

Korondon a szórvány Fenyőkut szép kis templomot épített.

Oklándon Kelemen Imre lelkész fiatalabb híveivel a templomot saját faragású csillárokkal látta el. Készítettek továbbá két tulipánt ábrázoló perselyt és kerti padokat, a templomot övező parkban. A faragások székely kopjafás kivitelben készültek. A hívek lelképásztoruk vezetésével a templom körül parkot létesítettek, sétautakkal, azok mentén gondosan nyírt élősvény, a parkban díszcserjék és rózsák sokasága. A templomkert hátsó részét a fiatalok számára különböző sportfelszereléssel látták el. A templomkertben nyert elhelyezést az u. n. Szeretotthon is, amelyet három éves szívós munkával létesítettek a lelkész és hívei. A Szeretotthonban folyik a vallásoktatás. Az Otthon a templom stílusában épült, festett kazettás mennyezettel, magyaros motívumokkal. A festési munkálatokat a lelkész papi képesítésű felesége, Bedő Boriska végezte. A Szeretotthont tulipános bútorokkal rendezték be. Az Otthon felavatására a nyár folyamán kerül sor.

Orbók Gyula és Papp Zsigmond lelkészek elhunytak. Utóbbi Énlakán, nemcsak egyházközségének lelki munkájában, hanem a szövetkezeti élet terén is maradandó érdemeket szerzett. Gaál Elemérné budapesti afia édesatyját, Gyallay Pap Domokos egyházi tanácsos, író afia pedig unokafivérét gyászolja az elhunyt kiváló lelképásztorban.

Dr. Abrudbányai Géza egyházi tanácsos erdélyi egyházunk képviselő tanácsa jogügyi bizottságának hosszú időn keresztül érdemes elnöke, Kolozsvárott elhunyt. — Ürmössy Erzsébet néhai Ürmössy Károly v. kolozsvári esperes-lelkész leánya Kolozsvárott meghalt. — Áldás erdélyi halottaink emlékére.

ZONGORA

javítást, hangolást, jótállás mellett vállal. Czirmay György, Budapest, XIX., Ady Endre u. 144. Távbeszélő: 346-733.

UNITARIUS ÉLET

Laptulajdonos a Magyarországi Unitárius Egyházkör.

Felelős szerkesztő és kiadó: Dr. Csiki Gábor.

Évi előfizetési díja: 6 forint.

Budapest, IX., Hőgyes Endre-utca 3.

Táv.: 183—186.

Nyomta: Budai-nyomda 1. sz. telepe - F. v.: Farkas Endre ig.

2043 54 — 1000 pld